

skudt til Aflæggelse *efter* Dommens Afsigelse: Retten afsiger først en foreløbig Dom, hvorved Parts-Ed tilstedes eller paalægges, og naar da den samtidig Parten forelagte Frist er udløbet og det har vist sig, om Eden aflægges, saa først afsiges den endelige Dom.

10) Sagsomkostninger og Rettergangs bøder.

(Kap. 30, §§ 311—330).

1. Hovedregelen med Hensyn til Sagsomkostninger skal være, at den *tabende Part* er pligtig at erstatte Modparten de ham ved Retssagen paaførte Udgifter. (Dog skal den Part, som ved tilregnelig Fejl eller Forsømmelse har foranlediget spildte Møder, uforholdne Udsættelser, unyttig Bevisførelse eller andre overflødige og hensynsløse processuelle Skridt, være pligtig, selv om han i øvrigt vinder Sagen, at erstatte Modparten de denne derved foraarsagede Udgifter). Beløbet ansættes under eet til *en rund Sum*, saaledes at Udgift til Sagførersalær erstattes med et passende Beløb og øvrige Udgifter saa vidt muligt erstattes fuldt ud. (Tilkendelse af Sagens Omkostninger „*skadesløst*“ eller »efter Regning« eller overhovedet paa anden Maade end med et bestemt, i Dommen fastsat Beløb kan saaledes *ikke* finde Sted, selv om der derom foreligger Overenskomst mellem Parterne).

2. Om *Bøder* bestemmes, at naar det skønnes, at en Part uden nogen rimelig Grund har anlagt Retssag eller sat sin Modpart i den Nødvendighed at anlægge Sag, bliver han herfor ved Dommen at anse med Bøder fra 20 til 400 Kr., og at samme Straf idømmes for at have brugt opdigtede Udsættelsesgrunde eller andre Udflugter til at forhaie Sagen eller at skille Modparten ved hans Ret (saavel som for ikke at have givet behørigt Møde ved Forligsmægling, dog at Bøden herfor kan gaa ned til 4 Kr. eller, i Underretssager, til 2 Kr.).

11) Fri Proces. (Kap. 31, §§ 330—336).

Lovens Bestemmelser herom holder sig til den bestaaende Ordning. Det siges udtrykkelig, at Bevilling til fri